

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **K. P.**, so sídlom v B., proti žalovanej **M. H.**, bývajúcej v Č., zastúpenej JUDr. L. Š., advokátom v Č., **o zaplataenie 977,86 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 7 C 1/2009, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 11. augusta 2009, sp. zn. 5 Co 144/2009, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Žiline z 11. augusta 2009 sp. zn. 5 Co 144/2009 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca rozsudkom z 3. februára 2009 č.k. 7 C 1/2009-109 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 977,86 € spolu s 8,5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 29. júla 2007 do zaplataenia a náhradu trov konania 58,55 €, v mesačných splátkach po 60,-- € počnúc právoplatnosťou rozsudku vždy do 15. dňa toho-ktorého kalendárneho mesiaca až do úplného zaplataenia s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane zročným celý dlh. Rozhodnutie odôvodnil tým, že 11. júla 2006 o 10.50 hod. v meste Č. sa priamo do jazdnej dráhy otvorila drevená brána v celkovej dĺžke veľkého krídla 4,4 m patriaca k domu žalovanej, čím došlo ku kolízii s motorovým vozidlom značky P., evidenčné číslo C. a tým k vzniku škody. Rozhodnutím o priestupku vydaným Okresným riaditeľstvom policajného zboru Slovenskej republiky, Okresným dopravným inšpektorátom Čadca z 13. septembra 2006 č. O. bola žalovaná podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (§ 22 ods. 1 písm. k/, l/ zákona č. 372/1990 Zb.). Z poistnej zmluvy č. X. uzavretej 15. mája 2006 medzi žalobkyňou a spoločnosťou A., s.r.o. Č. ako poisteným vyplýva, že táto zmluva bola uzatvorená s účinnosťou od 16. mája 2006 na

dobu neurčitú. Predmetom poistenia bolo živelné poistenie, poistenie proti odcudzeniu a poistenie zodpovednosti za škodu do výšky 500 000,-- Sk. Spoločnosť A., s.r.o. (poistený) a poškodený J. K. oznámili vznik škody na motorovom vozidle poisťovni. Z faktúry č. X. z 28. júla 2006 bolo zrejmé, že v súvislosti s vyššie uvedenou nehodou bola poškodenému J.K. vyfakturovaná k úhrade suma 36 246,-- Sk. Z likvidačnej správy vyplýva, že z poistnej udalosti si poistený A. s.r.o. Č. uplatnil 30 459,-- Sk bez DPH, od tejto sumy bola odrátaná spoluúčasť 1 000,-- Sk. Plnenie, ktoré žalobkyňa poskytla 13. júna 2007 predstavovalo sumu 29 459,-- Sk. Žalovaná na výzvu žalobkyne na zaplatenie regresného nároku nereagovala. Súd posúdil danú vec podľa § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 822 a § 827 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení ďalej uviedol, že žalovaná je zodpovedná za škodu spôsobenú spoločnosti A. s.r.o. Č. a na základe regresného nároku je povinná plniť poisťovni. Zároveň vyhovel žiadosti žalovanej o splácanie dlhu v mesačných splátkach po 60,-- € s poukazom na jej sociálne pomery. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovanej rozsudkom z 11. augusta 2009 sp. zn. 5 Co 144/2009 rozsudok okresného súdu potvrdil. Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Konštatoval, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosť rozhodné pre posúdenie veci, dokazovanie vykonal v potrebnom rozsahu a dôsledne vyhodnotil preukázaný skutkový stav v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odvolací súd poukázal a s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil. S poukazom na § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie. Navrhla zrušiť rozsudok krajského a okresného súdu a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z § 237 písm. f/ O.s.p. Uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Namietala, že v rámci podaného odvolania žalovaná poukázala na to, že vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa. Konkrétne poukázala na rozhodnutie Krajského dopravného inšpektorátu v Žiline z 3. februára 2009 č. K. (právoplatnosť nadobudlo 10. februára 2009), ktorým bolo zrušené

rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu v Čadci z 13. septembra 2006 č. O.. Prvostupňový súd vychádzal predovšetkým z predmetného rozhodnutia okresného dopravného inšpektorátu. I napriek tomu, že toto rozhodnutie bolo zrušené, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi prvostupňového súdu. Porušil tak svoju zákonom stanovenú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 135 ods. 1 O.s.p. Zdôraznil, že odvolací súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, chýbajú mu náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. a považuje ho za nepreskúmateľné, čo predstavuje porušenie ústavne zaručeného práva na súdnu ochranu uvedenú v článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Poukázala na to, že okresný súd svojím konaním žalovanej ako účastníčke konania odňal možnosť konať pred súdom, čo namietala aj v odvolaní. Žalovaná zaslala súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu respiračného ochorenia, avšak nemala vedomosť o tom, že má požiadať i o odročenie pojednávania (pretože nebola zastúpená právnym zástupcom). Odvolací súd sa týmto odvolacím dôvodom nevysporiadal a tento ani nepreskúmal. Záverom podotkla, že odvolací súd je s poukazom na § 212 ods. 1 O.s.p. povinný zaoberať sa dôvodmi odvolania a týmito je i viazaný. Navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovanej nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide

o rozhodnutie zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej veci sa nejedná o žiaden z uvedených prípadov, dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné.

S prihliadnutím na námietky dovolateľky a tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa zaoberal aj otázkou, či sa v konaní na súde nižšieho stupňa nevyskytla niektorá z týchto väd. Podľa § 237 O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Procesné vady podľa § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/, g/ O.s.p. dovolateľka v dovolaní nenamietala, tieto v dovolacom konaní nevyšli najavo, preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Pokiaľ ide o procesnú vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p., namietanú v dovolaní, dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníma možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Vady konania vymedzené v § 237 O.s.p. sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky

a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp. zn. I ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada **i so špecifickými námietkami účastníka**; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá okrem prípustnosti dovolania zároveň aj dôvodnosť podaného dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Predmetom konania je zaplatenie 977,86 € s príslušenstvom titulom regresného nároku žalobkyne (poisťovne) voči žalovanej. Súd prvého stupňa žalobe vyhovel vychádzajúc (okrem iného) z rozhodnutia o priestupku vydaným Okresným riaditeľstvom policajného zboru Slovenskej republiky, Okresným dopravným inšpektorátom Čadca z 13. septembra 2006 č. O.. Proti rozhodnutiu prvostupňového súdu podala žalovaná odvolanie. V odvolaní uviedla, že predmetné rozhodnutie o priestupku bolo ako nezákonné zrušené rozhodnutím Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline z 3. februára 2009 č.p. K.. Ďalej uviedla, že okresný súd konal v jej neprítomnosti napriek ospravedlneniu neúčasti, čím jej odňal možnosť konať pred súdom. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzil len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s významnou skutočnosťou uvedenou v odvolaní žalovanej, t.j. zrušenie rozhodnutia o priestupku, z ktorého okresný súd vychádzal. Nezaoberal sa ani skúmaním, či žalovaná dôvodne namietala odňatie možnosti konať pred súdom prvého stupňa.

Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí **vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami** a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozsudku je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia.

Z uvedeného je teda zrejmé, že odvolací súd sa nezaoberal skutočnosťami uvedenými v odvolaní žalovanej, jeho rozhodnutie preto nemožno pokladať za dostatočne odôvodnené.

Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že týmto došlo k porušeniu základného práva dovolateľky na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru, resp. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s § 157 ods. 2 O.s.p. a tým aj k naplneniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 237 písm. f/ O.s.p., ktorý vedie nielen k prípustnosti, ale aj k dôvodnosti mimoriadneho opravného prostriedku.

Pretože napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na výskyt vady v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., dovolací súd sa už nezaoberal ďalšími námietkami uvedenými v dovolaní, resp. vecným prieskumom napadnutého rozhodnutia.

V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2011

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Jarmila Uhlířová

